

LBRIS

We know
books

AGATHA CHRISTIE

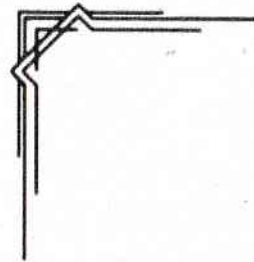
PISICA PRINTRE PORUMBEI

Traducere din limba engleză

IORDANA FERENȚ

ȘTEFAN FERENȚ

LITERA
București

PROLOG

TRIMESTRUL AL TREILEA

I

La Școala Meadowbank, în prima zi a trimestrului al treilea, soarele de după-amiază târzie strălucea pe aleea largă, acoperită cu pietriș, care se întindea în fața clădirii principale. Ușa era în mod ospitalier larg deschisă și chiar în cadrul ei, potrivit-se perfect structurii georgiene, stătea domnișoara Vansittart, cu o pieptănătură perfectă și îmbrăcată cu un costum de damă impecabil.

Unii părinți care nu o cunoșteau prea bine o confundaseră chiar cu ilustra domnișoarei Bulstrode, neștiind că obiceiul domnișoarei Bulstrode era să se retragă într-un fel de sanctuar în care doar puțini aleși și privilegiați erau admiși.

Într-o parte, lângă domnișoara Vansittart, acționând pe un plan puțin diferit, stătea domnișoara Chadwick, o persoană plăcută și cu experiență, și atât de asimilată cu locul, încât ar fi fost imposibil să îți imaginezi Școala Meadowbank

fără ea. Fusese acolo dintotdeauna. Domnișoarele Bulstrode și Chadwick înfiinșaseră împreună Școala Meadowbank. Domnișoara Chadwick purta pince-nez, era puțin gârbovită și îmbrăcată fără gust, cu un fel de a vorbi amabil, însă foarte neclar, dar care, întâmplător, era o matematiciană strălucită.

Diverse cuvinte și formule de bun-venit, rostite binevoitor de domnișoara Vansittart, se perindau prin încăperi:

„Bună ziua, doamnă Arnold. Ei, Lydia, ți-a plăcut croaziera grecească? Ce ocazie minunată! Ai făcut niște fotografii frumoase?”

„Da, doamnă Garnett, domnișoara Bulstrode a primit scrisoarea cu privire la orele de desen și totul a fost pus la punct.”

„Ce mai faceți, doamnă Bird? ... Poftim? Nu cred că domnișoara Bulstrode va avea timp astăzi să discute chestiunea. Domnișoara Rowan este pe undeva pe aici dacă vreți să discutați cu ea.”

„Pamela, ți-am mutat dormitorul în aripa îndepărtată, lângă măr...”

„Da, adevărat, Lady Violet, în această primăvară, vremea a fost îngrozitoare până acum. Țasta e mezinul? Cum te cheamă? Hector? Ce aeroplan frumos ai, Hector.”

*Très heureuse de vous voir, Madame. Ah, je regrette, ce ne serait pas possible, cette après-midi. Mademoiselle Bulstrode est tellement occupée.*¹

„Bună ziua, profesore. Ai mai dezgropat și alte lucruri interesante?”

II

Într-o cameră micuță de la primul etaj, Ann Shapland, secretara domnișoarei Bulstrode, dactilografia cu rapiditate și eficiență. Ann era o femeie drăguță de 35 de ani, cu un păr lins, lipit de cap ca o bonetă de satin negru. Putea fi atrăgătoare atunci când voia, dar viața o învățase că, adeseori, eficiența și competența aduceau rezultate mai bune și evitau complicațiile dureroase. În clipa aceea se concentra să fie tot ceea ce trebuia să reprezinte o secretară pentru directoarea unei renumite școli de fete.

Din când în când, în timp ce introducea o foaie nouă în mașina de scris, se uita pe fereastră și urmărea cu interes sosirile.

– Dumnezeule! rosti Ann impresionată. N-am știut că mai există atât de mulți șoferi în Anglia!

Apoi zâmbi fără să vrea în vreme ce un Rolls maiestuos se îndepărta și un Austin micuț și cam

¹ Mă bucur să vă văd, doamnă. Ah, îmi pare rău, nu va fi posibil în această după-amiază. Domnișoara Bulstrode este foarte ocupată.

uzat se apropia. Din Austin își făcură apariția un tată cu o expresie chinuită și o fică, mult mai liniștită decât părintele ei.

În timp ce tatăl se opri nesigur, domnișoara Vansittart ieși din clădire și li se adresă direct.

- Domnul maior Hargreaves? Și tânăra este Alison? Pofțiți înăuntru! Mi-ar plăcea să vedeți camera lui Alison. Eu...

Ann zâmbi și începu să bată la mașină din nou.

„Draga de Vansittart, dublura preamărită“, își spuse ea. „E în stare să copieze toate obiceiurile lui Bulstrode. De fapt, e perfect stăpână pe rol!“

Un Cadillac enorm și aproape incredibil de opulent, vopsit în două nuanțe, cremă de zmeură și albastru azur, coti (cu dificultate din cauza lungimii sale) intrând pe alee și se opri în spatele anticului Austin al maiorului Alistair Hargreaves.

Șoferul sări să deschidă portiera și un bărbat brunet, cu o barbă imensă și îmbrăcat cu o djellaba, își făcu apariția, urmat de un model de rochie pariziană și o fată brunetă și zveltă.

„Fata este probabil chiar Prințesa Care-i-o-fi-numele“, se gândi Ann. „Nu reușesc să mi-o imaginez în uniforma școlară, dar cred că vom vedea mâine miracolul...“

Domnișoarele Vansittart și Chadwick își făcură și ele apariția.

„Vor fi duși în fața Prezenței“, stabili Ann.

Apoi, tot ea se gândi că, oricât de curios ar părea, nimănui nu-i plăcea să glumească pe socoteala domnișoarei Bulstrode. Domnișoara Bulstrode era cineva.

„Mai bine deschide ochii, fata mea“, își zise ea, „și termină scrisorile astea fără nici o greșeală“.

Nu că Ann avea obiceiul să facă greșeli. Putea să fie mândră de posturile de secretară avute. Fusesse secretara particulară a președintelui unei companii petroliere și deținuse același post la Sir Mervyn Todhunter, renumit în egală măsură pentru erudiția sa, pentru irascibilitatea sa și pentru ilizibilitatea caligrafiei sale. Ann număra printre patronii ei doi miniștri și un important funcționar de stat. Dar, în ansamblu, munca ei se desfășurase mereu printre bărbați. Se întrebase dacă o să-i placă să fie, așa cum își spusese ea, băgată până peste cap printre femei. Ei bine, era o adevărată experiență! Și în orice împrejurare exista Denis! Fidelul Denis care se întorcea din Malaysia, din Birmania sau din alte părți ale lumii, întotdeauna același, devotat și mereu rugând-o să se căsătorească cu el. Scumpul Denis! Totuși, ar fi foarte monoton să fie măritată cu Denis.

Foarte curând, va simți lipsa companiei bărbatilor. Toate aceste directoare de școală sau profesoare, și nici un bărbat prin preajmă, în afară de un grădinar de vreo 80 de ani.

Dar Ann avu o surpriză. Uitându-se pe fereastră, zări un bărbat care tunde gardul viu chiar dincolo de alee – în mod clar un grădinar, dar la mare distanță de 80 de ani. Tânăr, brunet, arătos. Ann se întrebă ce-o fi cu el – existase o discuție privind angajarea unui ajutor –, dar bărbatul nu era un țărănoi. Ei bine, în zilele noastre, oamenii au tot felul de slujbe. Vreun tânăr oarecare care încearcă să strângă bani pentru cine știe ce scop sau doar să-și câștige existența. Dar bărbatul acela tăia gardul viu cu deosebită pricepere. Probabil că, până la urmă, era un grădinar autentic!

– Se pare, își zise Ann, se pare că *s-ar putea* să fie amuzant...

Mai avea de terminat încă o scrisoare, observă ea încântată, și apoi era liberă să se plimbe prin grădină...

III

La etaj, domnișoara Johnson, intendentă, era ocupată cu repartizarea camerelor, primirea nou-venitilor și întâmpinarea vechilor eleve.

Domnișoara Johnson era încântată că începea un nou trimestru. Nu știuse niciodată cu ce să-și ocupe vacanțele. Avea două surori căsătorite cu care stătea pe rând, dar în mod firesc, ele erau mai interesate de propriile treburi și de familiile lor decât de Meadowbank. Domnișoara Johnson, chiar

dacă ținea la surorile ei, în realitate era interesată doar de Meadowbank.

Da, era minunat că trimestrul începuse...

– Domnișoară Johnson?

– Da, Pamela.

– Fiți atentă, domnișoară Johnson! Cred că s-a spart ceva în valiza mea. S-a prelin peste toate lucrurile. *Cred* că e uleiul de păr.

– Vai, vai! făcu domnișoara Johnson, grăbindu-se să dea o mână de ajutor.

IV

Pe pajiștea aflată dincolo de aleea cu pietriș, *mademoiselle* Blanche, noua profesoară din Franța, se plimba în timp ce privea apreciativ spre bărbatul tânăr și puternic care tunde gardul viu.

Assez bien, se gândi *mademoiselle* Blanche.

Mademoiselle Blanche era suplă și micuță, și nu tocmai remarcabilă, deși ea observa absolut totul.

Privirea i se mută spre procesiunea mașinilor care înaintau repede spre ușa principală și le evălua din perspectiva banilor. În mod sigur, acest Meadowbank era *formidable*! Adună în minte profiturile pe care probabil le realiza domnișoara Bulstrode.

Da, într-adevăr! *Formidable*!

V

Domnișoara Rich, care preda engleza și geografia, înainta spre clădirea principală în pas rapid, poticnindu-se din când în când câte un pic, pentru că uita, ca de obicei, să vadă pe unde umbla. Și, tot ca de obicei, părul îi ieșise din coc. Avea o față cumplit de urâtă.

- Să te întorci din nou! Să te afli aici... Parcă au trecut ani... își spuse ea.

Domnișoara Rich se împiedică de o greblă și grădinarul cel tânăr întinse un braț și spuse:

- Aveți grijă, domnișoară!

- Mulțumesc, rosti Eileen Rich fără să-l privească.

VI

Domnișoarele Rowan și Blake, cele două profesoare mai tinere, se plimbau spre pavilionul de sport. Domnișoara Rowan era slabă, brunetă și viguroasă, iar domnișoara Blake era durdulie și blondă. Amândouă discutau cu însuflețire despre aventurile lor recente din Florența: tablourile pe care le văzuseră, sculpturile, pomii înfloriți și atențiile (ce s-ar fi vrut mai puțin onorabile) celor doi tineri gentlemen italieni.

- Firește că oricine știe cum fac avansuri italiene, zise domnișoara Blake.

- Fără rețineri, completă domnișoara Rowan, care studiasse psihologia, precum și economia. Fără rezerve.

- Dar Giuseppe a fost foarte impresionat când a aflat că predau la Meadowbank, zise domnișoara Blake. Imediat a devenit mult mai respectuos. El are o verișoară care dorește să vină aici, dar domnișoara Bulstrode nu era sigură că avea un loc liber.

- Meadowbank este o școală de valoare, spuse domnișoara Rowan fericită. Serios, pavilionul de sport arată cât se poate de impresionant. Nici nu mi-am imaginat că va fi gata la timp.

- Domnișoara Bulstrode a spus că trebuia să fie gata, rosti domnișoara Blake pe tonul unei persoane care are ultimul cuvânt. Oh, adăugă ea aproape tresărind.

Ușa pavilionului de sport se deschise brusc și apărură o femeie tânără, osoasă și cu părul roșcat. Le aruncă o privire neprietenoasă și pătrunzătoare, apoi se îndepărtă foarte repede.

- Asta trebuie să fie noua profesoară de educație fizică, zise domnișoara Blake. Cât de necivilizată!

- Nu e o achiziție foarte plăcută pentru personal, fu de acord domnișoara Rowan. Domnișoara Jones era mereu foarte prietenoasă și sociabilă.

- Categorie ne-a privit cu dușmănie, zise domnișoara Blake ofensată.

Întâmplarea le scoase din fire pe amândouă.